

MANIFEST DELS ÀRBITRES ESTRANGERS DEL CTA DE LLEIDA

Lleida, 12 de novembre de 2009

Ser àrbitre no és cosa fàcil. Ens preocupem per la nostra formació estudiant el Reglament i rebent classes. Cuidem la nostra preparació física, ens sotmetem a controls tècnics i físics de forma regular. I el cap de setmana sortim a fer el que més ens agrada, arbitrar. Però una vegada en el camp, ens trobem amb la incomprensió de bona part de jugadors, entrenadors i afeccionats. Hi han honrades excepcions, evidentment. Hem de suportar insults de tot tipus, humiliacions, desconsideracions, i fins i tot, agressions físiques.

I per què? Perquè socialment no només es tolera sinó que està acceptat com un comportament normal el fet que l'àrbitre hagi de suportar tot això. Només cal observar els mitjans de comunicació. S'imaginem vostès arribant al seu lloc de treball, banquers, oficinistes, carter, periodistes, transportistes, etc. i rebre insults pel nero fet de complir amb la seva obligació? Seria impensable.

La nostra tasca no és fàcil, prenem decisions en dècimes de segon que afectaran a interessos contraposats. Això ho assumim. Quan arbitrem, sempre intentem fer-lo tan bé com sigui possible doncs no hi ha major satisfacció que complir amb el teu deure. Som conscients que cometem errors, ens equivoquem, com tothom. Negar-lo seria insensat. Però ens preparam per a errar el mínim possible, compaginant la nostra vida personal i professional amb l'arbitratge, que és la nostra passió.

Així que ara imaginin, si ja és complicat ser àrbitre i frustrant haver d'assumir la ingratitude de bona part dels afeccionats, afegixin la dificultat de ser àrbitre estranger, de procedir d'altre país o tenir un color de pell diferent al seu. Nosaltres si que rebem insults, menyspreus i humiliacions que alguns qualificarien de racistes. Per a nosaltres no és racisme, és ignorància. És un insult més, com qualsevol altre. No ofèn qui vol, sinó qui pot. I nosaltres, potser lamentablement, ja som immunes a tots ells perquè el reconeixement dels nostres companys ens ho compensa. Per això, convidem a tot aquell que ho desitgi o que no cregui en les nostres paraules a els camps de futbol els caps de setmana i comprovi qui rep insults racistes.

Pretendre responsabilitzar al col·lectiu arbitral d'actituds xenòfobes és, com a mínim, indignant. Nosaltres també som el col·lectiu arbitral i hem sofert en ocasions insults per raó del nostre origen. Però per part dels nostres companys, l'única cosa que hem rebut és la seva estima i el seu respecte, per això ens sentim plenament integrats com qualsevol altre, sense distincions.

Per a finalitzar, volem mostrar el nostre suport al company Antonio Martínez Molina, del que l'única cosa que podem dir és que sempre ens ha tractat amb el màxim respecte i correcció, com fa amb tots els companys. Hem compartit partits amb ell i els que tenim la sort de conèixer-lo sabem que poques persones estan tan compromeses com ell amb l'arbitratge, l'esport, i els valors que aquests representen.